

at de kunde blive enige om —, og for det Andet skulde denne Collusion mellem Cieren og Pantthaveren ikke lade sig opdage ved de anstillede Underøgelser; det er ogsaa en Mulighed. Men der er en tredie Betingelse, og denne anseer jeg for umulig, nemlig at Cieren skulde melde sig selv som den, der har stiftet Sid paa Bygningen, og underkaste sig den Straf, der er derfor, og lide det Tab, som han vil lide ved at forbyrde Assurance-summen. Under anden Betingelse kan det ikke indtræffe, thi, hvis Cieren nemlig ikke bliver dømt, og det ikke bliver oplyst, at han har stiftet Sid paa Bygningen, indtræder Tilfældet jo slet ikke; thi saa faaer Cieren jo Erstatning, og han har Forpligtelse til at bygge op igjen. Tilfældet maa altsaa være det, at Cieren maa melde sig og lide Straf og Tab af Erstatningen, blot for at Pantthaveren kan faa Assurance-summen uden Forpligtelse til at bygge op igjen. Det er mig umuligt at tænke mig, at noget Menneske skulde kunne falde paa at indgaae en saadan Overenskomst, og skjøndt jeg er villig til at erkjende, at der allerede er vundet Noget ved Udvalgets Forslag om, at det af Justitsministeren kunde tillades Pantthaveren efter Bestyrelsens Indstilling at lade være at bygge op igjen, saa forekommer det mig dog, at man ikke bør stille ham saaledes, at hans Ret til at komme til sin Fyldestgjørelse skal være afhængig af, om Bestyrelsen vil bevilge ham det, og Justitsministeren vil gaae ind paa, at det tillades ham. Jeg vil derfor tillade mig at raade til, at man ikke vedtager Forslaget under Nr. 3, men at man i saa Henseende holder til sig Udcastet. Jeg skal endnu blot gjøre en Bemærkning angaaende de Forslag, der ere stillede til § 4 af det ærede Medlem for Børnholms Amts 2den Valgkreds (Dam) og den ærede foregaaende Taler (S. A. Hansen), og som gaae ud paa, at det Samtykke, som der tænkes givet i § 4 d' till, at en Bygning udgaaer af Brandforsikringen, af Pantthaverne eller Andre, der have eihvervet Adkomst til eller Rettigheder i Eiendommen, ikke behøver at være skrevet paa selve Panteobligationen eller Adkomstdocumentet, men blot paa en Attest af Skjode- og Pantebøgerne. Jeg seer nu me-

get vel, at det i mange Tilfælde vilde være lettere og bequæmere, om man kunde gaae den Vej, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) foreslaaer; men jeg maa være enig med det ærede Udvalg i, at, forsaavidt det angaaer Panteobligationer, lader det sig ikke gjøre retmæssigt; det vil være ganske i Strid med vor Lovgivnings Grundsætninger, om det skulde være gyldigt, navnlig ligeoverfor den, der ved Pantesætning eller Transport var kommen i Besiddelse af Panteobligationen, uden at det var paategnet selve denne eller var kommet til hans Kundskab. Det er et Princip i vor Lovgivning, at den, der ved Transport eller Pantesætning er kommen i Besiddelse af en Panteobligation, ikke skal være bunden ved Aftaler, der gaae ud paa noget Andet, end hvad der staar i Panteobligationen, naar det ikke er paategnet selve Documentet. Derfor maa jeg ansee det for at staae i Strid med vor Lovgivning, hvad Panteobligationer angaaer; men hvad derimod andre Adkomstdocumenter angaaer, gjælder denne Tanke ikke, idet f. Ex. en Kjøbecontract ikke i Lovgivningen er betragtet som et saadant Document, med Hensyn til hvilket enhver Oplysning skal være at see af selve Documentet; det samme gjælder om Udlægsforretninger, som jo ikke er noget identisk Document, men hvoraf man kan have saamange Exemplarer, som det skal være, saa at der for disse Documenters Vedkommende ikke er noget Besærligt til Hinder derfor; men der er dog heller ikke for deres Vedkommende nogen Grund til udtryffeligt at tage en saadan Bestemmelse som den af de to Medlemmer foreslaaede. Skulde disse tvende Forslag blive vedtagne, vil jeg ansee det for ganske nødvendigt, at der til 3die Behandling bliver foretaget den Forandring deri, at der istedetfor: „eller paa en Attest af Skjode- eller Pantebøgerne“ kommer til at staae: „eller for andre Documenter end Panteobligationers Vedkommende paa en Attest af Skjode- og Pantebøgerne.“ For Panteobligationernes Vedkommende vil det som sagt ikke kunne gaae an.

L. C. Larsen: Jeg kan ikke Andet